

ΠΑΣΧΑ και ΚΟΚΚΙΝΑ ΑΥΓΑ

ήθη και έθιμα με ειδωλολατρικές ρίζες

με τον ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ ΤΖΕΛΕΠΗ

1. Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ

Στο άκουσμα της λέξης «ΠΑΣΧΑ», μέσα μας σχηματίζεται αβίαστα μία κοινή για την πλειοψηφία εικόνα που κάθε χρόνο περιλαμβάνει τα ίδια γεγονότα: Το λατρευτικό της Μεγάλης Εβδομάδας και την «απαραίτητη» νηστεία, τον Επιτάφιο, την φαντασμαγορική τελετή της «Ανάστασης», το πλούσιο γιορτινό τραπέζι από το οποίο δεν πρέπει να λείπει το σουβλιστό αρνί, τα κουλούρια, τα κόκκινα αυγά, ευχές πολλές, πλούσιες Χολιγουντιανές υπερπαραγωγές με θρησκευτικές ταινίες και πολλά άλλα που σε κάθε περιοχή ποικίλουν. Γεμάτες οι εκκλησίες 12 παρά 5' το βράδυ τα μεσάνυχτα του Μεγάλου Σάββατου, αλλά 12 και 5' αρχίζουν να αδειάζουν με αξιοζήλευτη ταχύτητα, γιατί η πεντανόστιμη «μαγειρίτσα» περιμένει και τα πλούσια τηλεοπτικά μουσικά προγράμματα έχουν ήδη ξεκινήσει. Όλοι (δεν γνωρίζω εάν υπάρχουν εξαιρέσεις) εύχονται «Καλή Ανάσταση» πριν και μετά «Χριστός Ανέστη» και «Αληθώς Ανέστη». Ευχές όμορφες και ελπιδοφόρες. Όλα είναι τόσο όμορφα, που παντού όλοι μας βλέπουμε χαρούμενα, καλοσυνάτα και αισιόδοξα πρόσωπα, ή φαινομενικά τουλάχιστον αυτό φαίνεται.

Μέσα σε όλα αυτά, πολλοί το βρίσκουν βαρετό, γιατί τους χαλάς την «ωραία ατμόσφαιρα» εάν τους ρωτήσεις «τι συμβολίζει και τι σημαίνει ΠΑΣΧΑ», «γιατί σταυρώθηκε ο Ιησούς Χριστός;», «τι συμβολίζει το ψητό αρνί;», «από πού προήλθαν διάφορα ήθη και έθιμα, όπως τα πασχαλινά κουλούρια, τα κόκκινα αυγά, τα λαγουδάκια και οι λαμπάδες;», «πρέπει να τα ακολουθούμε;», «υπάρχουν σχετικές αναφορές μέσα στην Αγία Γραφή;», «εάν αυτά δεν συμφωνούν με τον Λόγο του Θεού πως πρέπει να εορτάζουμε το Πάσχα;». Ερωτήματα, που δυστυχώς πολλούς τους αφήνουν αδιάφορους, αλλά ενοχλούνται όταν κάποιος τους «θίξει» τη θρησκευτικότητά τους.

2. ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΗΘΗ και ΕΘΙΜΑ

Θα ήθελα με σύντομο τρόπο να ασχοληθούμε με ένα από τα παραπάνω θέματα, που είναι τα ΚΟΚΚΙΝΑ ΑΥΓΑ. Πως επικράτησε το έθιμο να «βάφονται» κόκκινα τα αυγά την περίοδο αυτή και την Κυριακή του Πάσχα να γίνεται το απαραίτητο «τσούγκρισμα». Η Μεγάλη Πέμπτη θεωρείται η αφετηρία όλων εορταστικών εκδηλώσεων

της περιόδου του Πάσχα, γιατί από την ημέρα εκείνη αρχίζουν ουσιαστικά όλες οι θρησκευτικές τελετές με την πολυμορφία των εθίμων, όπως είναι το ζύμωμα με τις πολλές ποικιλίες παρασκευασμάτων και το βράδυ με το διάβασμα των λεγόμενων «12 Ευαγγελίων». Τη Μεγάλη Πέμπτη όμως ξεχωριστή ασχολία έχει το βάψιμο των κόκκινων αυγών, γι αυτό και την ημέρα αυτή την ονόμαζαν «Κόκκινη Πέφτη» ή «Κοκκινοπέφτη».

Υπάρχουν τόσες πολλές προλήψεις για το βάψιμο των αυγών, που σε κάποια μέρη ο αριθμός των αυγών, δεν έπρεπε να είναι τυχαίος, όσα δηλ. αυγά υπήρχαν διαθέσιμα, αλλά συγκεκριμένος, όπως συγκεκριμένος ήταν και ο τρόπος της βαφής τους, που περιλάμβανε διάφορες φιγούρες, τις λεγόμενες «χαλκομανίες» με παραστάσεις κυρίως από την «ανάσταση». Το πρώτο αυγό το ονόμαζαν της «Παναγίας» και το έβαζαν στο εικονοστάσι και έπρεπε να μένει εκεί, γιατί ήταν αμαρτία να το πετάξουν. Τα «αυγά της Παναγίας» που άντεχαν και παρέμεναν για μία τριετία στο εικονοστάσι, αποκτούσαν ειδικές «θεραπευτικές» ιδιότητες και τα τοποθετούσαν επάνω στην κοιλιά της εγκύου γυναίκας ή και του ζώου για να μην αποβάλλει.

Στην Ελληνική Σινώπη του Πόντου έπρεπε να βάψουν τόσα αυγά, όσα ήταν μέλη της οικογένειας, συν ένα παραπάνω για την «Παναγίτσα», ούτε ένα επί πλέον. Τα μετέφεραν μέσα σε καλάθι στην εκκλησία για την Ανάσταση, γεγονός που τα μετέτρεπε σε «αναστημένα αυγά», ικανά να προφυλάσσουν την οικογένεια από κάθε κίνδυνο. Υπήρχαν και περιπτώσεις σε άλλα μέρη, που για να γίνει πιο αποτελεσματική η δράση του αυγού, κάθε κάτοικος του χωριού έσπαζε το αυγό στο ξύλινο σήμαντρο της εκκλησίας.

Στη Δυτική Μακεδονία το πρώτο αυγό το έβαφαν τα μεσάνυχτα της Μεγάλης Τετάρτης και το έθαβαν στην πρώτη αυλακιά του χωραφιού για να καρπίσει με τη θεία του δύναμη η γη. Τη ίδια ιδιότητα, θεραπευτική για τη γη, είχαν και τα αυγά που έμεναν στην εκκλησία από τη Μεγάλη Πέμπτη μέχρι την Ανάσταση (ένα για κάθε μέλος της οικογένειας), αφού τα μετέφεραν στο σπίτι «ευαγγελισμένα», τοποθετούσαν τα σόφλια στις ρίζες των δέντρων για να «πιάσουν» οι καρποί.

Στη γύρω περιοχή των Καλαβρύτων (τις πιο παλιές εποχές), μόνο τα αυγά που γεννούσαν οι κότες (και κατά προτίμηση μαύρες) τη Μεγάλη Πέμπτη τα πήγαιναν στην εκκλησία για να τα «διαβάσει» ο παπάς και μετά τα έθαβαν στο αμπέλι σταυρωτά για να έχει προστασία από τα σκαθάρια και τις αρρώστιες. Στην Κορώνη τα αυγά της Μεγάλης Πέμπτης δεν τα έτρωγαν, αλλά τα φύλαγαν για να τα τρώνε σαν γιατρικό, σε περίπτωση πονόλαιμου. Στη περιοχή της Μονεμβασίας τη Μεγάλη Πέμπτη, μαζί με τα αυγά έβαφαν κόκκινο και ένα πανί που

το κρατούσαν έξω από το παράθυρο για 40 ημέρες.

Το πώς καθιερώθηκε και επικράτησε παγκόσμια το έθιμο του κόκκινου αυγού υπάρχουν πολλές απόψεις και μαρτυρίες. Το αυγό σε όλες σχεδόν τις αρχαίες θρησκείες υπήρξε **σύμβολο γονιμότητας και ζωής**, μαζί με το **κουνέλι** και το **λαγό**, που θεωρούνται τα πιο γόνιμα ζώα. Αρχικά τα αυγά βάζονταν με λαμπερά χρώματα και αντιπροσώπευαν το φως της άνοιξης και τα χρησιμοποιούσαν σε διαγωνισμούς ως δώρα. Αργότερα, σχεδίαζαν πάνω στα αυγά διάφορα σχέδια και αντάλλασσαν τα αυγά τα ερωτευμένα ζευγάρια.

Με την καθιέρωση γενικά στη μεταχριστιανική εποχή της σαρανταήμερης νηστείας προ του Πάσχα, που επέβαλε και την αποχή από τη βρώση των αυγών, αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να συγκεντρώνεται μεγάλη ποσότητα αυγών, που έπρεπε να καταναλωθούν μετά το Πάσχα. Τα συγκέντρωναν και τα πήγαιναν στην εκκλησία για να τα ευλογήσει ο παπάς με ειδική καθιερωμένη ευχή και στη συνέχεια τα μοίραζαν σαν δώρο μεταξύ συγγενών και φίλων. Όσο για το κόκκινο χρώμα έλεγαν ότι αποτελούσε ανάμνηση του Εβραϊκού Πάσχα, που με το αίμα του θυσιαζόμενου αμνού έβαφαν τους παραστάτες και το ανώφλιο των θυρών των σπιτιών τους. Αυτή είναι μια γενική και απλή άποψη για την επικράτηση του εθίμου της βαφής των κόκκινων αυγών. Ακόμα η πιο απλοϊκή ερμηνεία είναι ότι συμβολίζει το αίμα του Ιησού που πέθανε, αλλά ταυτόχρονα συμβολίζει και την ανάστασή Του, όπως δηλαδή βγαίνει η ζωή ενός πουλιού μέσα από το σπασμένο τσόφλι, έτσι βγήκε και ο αναστημένος Ιησούς Χριστός μέσα από τον τάφο.

3. **ΑΡΧΑΙΕΣ ΔΟΞΑΣΙΕΣ και ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ**

Κατά τους λαογράφους τα κόκκινα αυγά είναι επιβίωση της λατρείας του **Φρυγικού θεού Άπτη**, ήταν ο θεός της βλάστησης και το κόκκινο χρώμα των αυγών ανάγεται στο αίμα της θυσίας με το οποίο ράντιζαν τους βωμούς του. Στις παραδόσεις των Περσών υπάρχει μέχρι τις ημέρες μας ένα έθιμο που λέγεται **«γιορτή των κόκκινων αυγών»** και αφορά το καλωσόρισμα του νέου έτους. Στα αρχαία Ελευσίνια μυστήρια το αυγό ήταν ένα «ξεχωριστό σύμβολο», που συμβόλιζε να βρει ο άνθρωπος τη θεία τελειότητα μέσα του, που είναι ο υπέρτατος σκοπός του.

Πιο χαρακτηριστική περίπτωση αυγολατρείας είναι του **«κοσμικού αυγού»**, που θεωρείται ο πρόγονος του **«πασχαλινού αυγού»** και έχει τις ρίζες στη Βραχμανική θρησκεία των Ινδουιστών. Κατ' αυτούς, ο Βράχμα, υπέρτατο και αυθύπαρκτο όν, συνέλαβε την υλική δημιουργία του κόσμου και το πρώτο υλικό στοιχείο που δημιούρ-

γησε ήταν το **νερό** και μέσα σ' αυτό τοποθέτησε ένα **σπέρμα**, το οποίο έγινε ένα υπέρλαμπρο **χρυσό αυγό**. Από αυτό το αυγό αυτό γεννήθηκε ο πρόγονος όλων των ανθρώπων με τη μορφή ενός αρσενικού Βράχμα. Σε όλες τις αρχαίες Ανατολικές θρησκείες το κοσμικό αυγό θεωρείται σαν ένα «μητρικό υπογάστριο» ή σαν ένα μέσο ή σώμα που περιέχει μέσα του τη ζωή και ό,τι ακόμα χρειάζεται για τη διατήρηση της ζωής.

Μία άλλη αρχαία δοξασία αναφέρει το εξής: Ένα αυγό σε υπερφυσικό μέγεθος έπεσε από τον ουρανό στον ποταμό Ευφράτη. Τα ψάρια κύλισαν το αυγό μέχρι την όχθη και εκεί κάθισαν επάνω του περισσότερες και το κλώσησαν. Μέσα από το αυγό βγήκε η **Αφροδίτη** που αργότερα ονομάστηκε «Σύρια θεά», γνωστή ως **Αστάρτη**, για την οποία η Αγία Γραφή και ειδικά η Παλαιά Διαθήκη συχνά αναφέρεται. Έτσι το αυγό έγινε ένα από τα κατ' εξοχήν σύμβολα της Αστάρτης ή του Πάσχα, γι' αυτό το «Πάσχα» στην Αγγλική γλώσσα είναι γνωστό ως **«EASTER»** και στη Γερμανική **«OSTERN»**, ονομασίες που έχουν καθαρά ειδωλολατρική προέλευση. «Easter» και «Ostern» είναι το όνομα της σατανικής θεάς που λάτρευαν οι Γερμανικές και Τευτονικές φυλές κατά την Εαρινή Ισημερία. Στην Κύπρο, νησί της Αφροδίτης ή Αστάρτης, το αυγό σε υπερφυσικό μέγεθος ήταν πολύ διαδεδομένο. Κατά μια άλλη αρχαία δοξασία «τα αυγά του Πάσχα-Easter» στην Ευρώπη τα μεταφέρει ο **Λαγός**, ιερό ζώο της θεάς Αφροδίτης/Αστάρτης, που σύμφωνα με τον Λόγο του Θεού είναι ακάθαρτο ζώο (βλ. Λευιτικό ΙΑ/11:6, Δευτερονόμιο ΙΔ/14:7).

Στη μυθολογία και στις ιεροτελεστίες των Δρυίδων της Βρετανίας αναφέρεται ότι οι αρχαίοι Δρυίδες έφεραν ένα αυγό σαν το ιερό έμβλημα της ειδωλολατρικής τους ιεραρχίας.

4. **ΑΝΑΒΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ**

Η αρχαία λατρεία του αυγού απέκτησε «χριστιανικό» μανδύα μέσα από διάφορες λαϊκές δοξασίες, που με το πέρασμα του χρόνου δεν άλλαξαν και σε πολλές περιπτώσεις μεταφέρθηκαν αυτούσιες στη χριστιανική ιστορική περίοδο. Οι νεκρικές τελετές, οι προλήψεις, οι ιεροί χοροί και οι επικλήσεις για γονιμότητα και ευφορία υπάρχουν μέσα στις λαϊκές αντιλήψεις και δοξασίες παντού και στον Ελλαδικό χώρο και στις κατά τόπους παραδόσεις των άλλων λαών. Μία παράδοση αναφέρει πως, όταν αναστήθηκε ο Ιησούς, κανείς δεν το πίστευε. Μία γυναίκα που κρατούσε στο καλάθι της αυγά φώναζε **«Εάν είναι αλήθεια τα άσπρα αυγά να γίνουν κόκκινα»**, και το «θαύμα» έγινε. Μια άλλη λαϊκή παράδοση αναφέρει πως η Μαρία η Μαγδαληνή είχε στην ποδιά της αυγά, όταν πληροφορήθηκε την ανάσταση του Ιησού και αμέσως, χωρίς να αφήσει τα αυγά, έτρεξε να το αναγγείλει στους

μαθητές. Βρίσκει τον απόστολο Πέτρο και του το λέει και αυτός της λέει ότι θα το πιστέψει μόνο «*αν οι κόττες γεννήσουν κόκκινα αυγά*». Τότε η Μαγδαληνή διαπίστωσε με έκπληξη ότι τα αυγά στην ποδιά της ήταν κόκκινα. Μια παρόμοια δοξασία αναφέρει πως μια χριστιανή γυναίκα έμαθε για την ανάσταση του Ιησού, το είπε σε μία Εβραία η οποία είχε στην ποδιά της αυγά και της απάντησε «*αν κοκκινίσουν τα αυγά στην ποδιά μου, τότε θα πιστέψω αυτό που μου λες*» και το «θαύμα» έγινε!! Όλες αυτές οι δοξασίες υπάρχουν κατά τόπους με διάφορες παραλλαγές.

Το βρασμένο αυγό συμβολίζει το θανατωμένο Ιησού Χριστό. Με το τσούγκρισμα του αυγού και το σπάσιμό του, ελευθερώνεται η ζωή. Το τσόφλι συμβολίζει τον τάφο του Ιησού και το σπάσιμο το άνοιγμα του τάφου (παραμέριση της πέτρας) και την ανάσταση του Χριστού.

Σαν επιβεβαίωση των παραπάνω θα αναφέρω (κατά γράμμα) ένα απόσπασμα από την έγκυρη εγκυκλοπαίδεια «**Πάπυρος-Λαρούς-Μπριτάνικα**» (τόμος 1^{ος}/σελ.64) : «*Η θέα της ζωής εξάλλου, που βγαίνει παράξενα από το φαινομενικά αδρανές αυγό, έκανε τον απλοϊκό άνθρωπο να το θεωρήσει εμπλουτισμένο με μαγική δύναμη και μ' αυτή την ιδιότητα το συναντάμε επίσης στους αρχαίους μύθους, σε παραδόσεις και παραμύθια, αλλά και στις δοξασίες και τις πρακτικές πολιτιστικά πρωτοβάθμιων κοινωνικών ομάδων, π.χ. χρησιμοποιείται ως αποτρεπτικό κακών δυνάμεων (το σπάζουν τελετουργικά σε τόπους, όπου συχνάζουν τέτοιες δυνάμεις), για πρόκληση βλαπτικής ενέργειας (χώνουν το αυγό σε νιόσκαφτο τάφο, ύστερα το τοποθετούν στο κατώφλι του σπιτιού, όπου μένει το πρόσωπο που τους ενδιαφέρει), στη λαϊκή ιατρική (μαγική παρασκευή φαρμάκων), στη μαντεία (πρόγνωση, ανάλογα με τα σχήματα που παίρνει το ασπράδι ή ο κρόκος ριγμένος στο νερό), κλπ...» Και συνεχίζει παρακάτω: «*Συμπυκνωμένη μαγική ουσία έχουν τα αυγά της άνοιξης, εποχής κατά την οποία ανανεώνεται η δύναμη της φύσης, και γι' αυτό κατεξοχήν «μαγικής». Η δοξασία αυτή μεταφέρθηκε στα ΚΟΚΚΙΝΑ (το χρώμα αυτό είναι ενισχυτικό της μαγείας) ΑΥΓΑ του Πάσχα, καθώς η εκκλησία συχνά ΥΙΟΘΕΤΗΣΕ ΠΡΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ ΔΕΙΞΙΔΑΙΜΟΝΙΕΣ, στις οποίες απλώς περιορίστηκε να δώσει μια άλλη «μυστική» σημασία....»**

5. ΤΟ «ΠΑΣΧΑ» ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

Στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης, όπως διαβάζουμε στο κεφάλαιο ΚΓ' (23) του Λευιτικού ο ίδιος ο Θεός είχε θεσπίσει επτά ετήσιες εορτές και μία εβδομαδιαία (το Σάββατο), οι οποίες κατά σειρά είναι: (1) Πάσχα, (2) Αζύμων, (3) Δράγματος εκ των Απαρχών του

θερισμού, (4) Πεντηκοστής, (5) Σαλπίγγων, (6) Εξιλασμού και (7) Σκηνοπηγίας. Δεν είναι του παρόντος να σχολιάσουμε όλες τις εορτές αυτές, απλά θα αναφερθούμε με συντομία στην πρώτη εορτή, το Πάσχα. Στις 14 του Εβραϊκού μήνα Νισάν είχε διατάξει ο Θεός τους Ισραηλίτες που ήταν υπόδουλοι στους Αιγυπτίους, δια μέσου του Μωυσή, να σφάξουν ένα αρνί που θα ήταν «τέλειον, αρσενικόν ενιαύσιον» και με το αίμα του να βάψουν τους δύο παραστάτες και το ανώφλιο της θύρας τους, ώστε όταν θα περνούσε ο εξολοθρευτής άγγελος για να επιφέρει το θάνατο πάνω σε κάθε πρωτότοκο της γης Αιγύπτου, αυτοί να έχουν τέλεια προστασία και κάλυψη. Ήταν η δεκατη πληγή κατά της σκληροκαρδίας του Φαραώ, που τον ανάγκασε μετά να αφήσει το υπόδουλο λαό να φύγει. Είναι η γνωστή έξοδος των Ισραηλιτών. «**Πάσχα**» είναι Εβραϊκή λέξη, προέρχεται από τη ρίζα «**πεςάχ**» και έχει διπλή ονομασία: (1) «**ΠΡΟΣΠΕΡΑΣΗ**», γιατί ο άγγελος του Κυρίου είδε στις θύρες το αίμα του αρνίου και τους προσπέρασε, χωρίς να επιφέρει την κρίση του Θεού στα πρωτότοκά τους, και (2) «**ΠΕΡΑΣΜΑ**», που είναι το «πέραςμα» από τη σκλαβιά των Αιγυπτίων στην ελευθερία στην απέναντι όχθη της Ερυθράς Θάλασσας. Ο Θεός είχε παραγγείλει στο λαό Του να φάει το αρνί τη νύκτα εκείνη που θα έκανε κρίση κατά των αιγυπτίων ψημένο στη φωτιά «**οπτόν εν πυρί, με άζυμα και με χόρτα πικρά**» και να μην αφήσουν τίποτα ως υπόλοιπο, ότι περισσέψει να το κάψουν στη φωτιά και αυτό «**είναι πάσχα του Κυρίου**» (βλέπε Έξοδος, κεφ.ΙΒ/12).

Όλα αυτά έχουν τυπολογική-συμβολική σημασία. «**Αίγυπτος**» είναι ο κόσμος που ακολουθεί τον «Φαραώ», τον άρχοντα του κόσμου τούτου, τον Διάβολο. «**Αρνί**» είναι σύμβολο του Ιησού Χριστού, που μέσα στην Βίβλο αναφέρεται ως το «**αρνίον το εσφαγμένον προ καταβολής κόσμου**». Το «**αίμα**» είναι σύμβολο σωτηρίας και κάλυψης από την οργή του Θεού ενάντια στους απειθούντας. Ο λαός Ισραήλ τότε σώθηκε με το «**αίμα του αρνίου**» που είχε βάλει στις θύρες των σπιτιών του, σήμερα εμείς που βρισκόμαστε μέσα στο σύστημα του Φαραώ του κόσμου τούτου, σωζόμαστε με το πολύτιμο «**αίμα του Ιησού Χριστού**» που χύθηκε επάνω στο σταυρό του Γολγοθά και με το αίμα Του έχουμε βάψει «συμβολικά» τους παραστάτες και το ανώφλιο της καρδιάς μας και εφόσον ο Ιησούς Χριστός είναι πλέον ο κύριος της ζωής μας, τότε οι κρίσεις του Θεού ενάντια στην αμαρτία, μας προσπερνούν και δεν μας αγγίζουν.

6. ΤΟ «ΠΑΣΧΑ» ΣΤΗΝ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Σαν ανάμνηση αυτού του γεγονότος, ότι είμαστε παιδιά του Θεού, αναγεννημένα και πλυμένα με το αίμα Του εορτάζουμε το

«πάσχα», το πέρασμά μας δηλ. από τη σκλαβιά του Διαβόλου στην ελευθερία του Ιησού με την τέλεση του «**δείπνου του Κυρίου**», αυτό που ο πολύς κόσμος, που δεν διαβάζει την Αγία Γραφή, ονομάζει «θεία κοινωνία» (βλ. Α΄ Κορινθίους, κεφ.ΙΑ/11). Όταν μετέχουμε του δείπνου του Κυρίου και λαμβάνοντας του «**άρτου και του ποτήριου (οίνου)**», διακηρύττουμε ότι ο Ιησούς Χριστός με τη θυσία Του **πρόσφερε το ΣΩΜΑ Του (άρτος) και το ΑΙΜΑ Του (ποτήριον) για να σωθούμε εμείς, για να σωθώ εγώ και εσύ προσωπικά.** Αυτή είναι η αναμνηστική τελετή του «πάσχα» που πρέπει να εορτάζουμε σύμφωνα με τον Λόγο του Θεού. Ο απ. Παύλος διακηρύττει ότι ο Ιησούς Χριστός «πέθανε για τις αμαρτίες μας και αναστήθηκε για τη δικαίωσή μας».

Η πνευματική πορεία των πιστών, της εκκλησίας του Ιησού Χριστού είναι παράλληλη με την πορεία της εξόδου του λαού Ισραήλ από την Αίγυπτο. Οι Ισραηλίτες βγήκαν θριαμβευτικά από την **ΑΙΓΥΠΤΟ**, πέρασαν με θαυμαστό τρόπο την **ΕΡΥΘΡΑ ΘΑΛΑΣΣΑ**, βρέθηκαν στο **ΟΡΟΣ ΣΙΝΑ**, όπου ο Θεός τους έδωσε τις εντολές Του και μετά περιπλανήθηκαν στην **ΕΡΗΜΟ** μέχρι να πάνε στη Γη της υπόσχεσης του Θεού, στη Γη της Επαγγελίας.

Εμείς σήμερα, που ο Παύλος μας αποκαλεί «ο πνευματικός Ισραήλ», δεχόμενοι τη θυσία του αμνού του Θεού, του Ιησού, **αναγεννιόμαστε πνευματικά** και βγαίνουμε έξω από την πνευματική «Αίγυπτο» του άρχοντα του κόσμου τούτου, του Διαβόλου, περνάμε μέσα από την «Ερυθρά Θάλασσα», που για μας είναι **το βάπτισμα στο νερό** στο όνομα του Εκείνου που μας έσωσε, φθάνουμε στη συνέχεια στο «όρος Σινά» που για μας είναι η προσωπική μας Πεντηκοστή, δηλαδή **το βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα του Θεού** και στη συνέχεια, έχοντας ΔΥΝΑΜΗ (αναγέννηση) και ΕΞΟΥΣΙΑ (βάπτισμα στο Πνεύμα) στο παντοδύναμο όνομα του Ιησού, βρισκόμαστε στην «**έρημο**» του κόσμου και πολεμάμε με τις πονηρές σκοτεινές δυνάμεις, μέχρι να κατακτήσουμε τις υποσχέσεις του Θεού και δεν σταματάμε ούτε και εκεί, γιατί αναφέρει η Βίβλος ότι οι Ισραηλίτες όταν μπήκαν στη Γη της Επαγγελίας «*έπραξαν πονηρά ενώπιον του Κυρίου*», γεγονός που σημαίνει ο πνευματικός πόλεμος με το σύστημα του Φαραώ του κόσμου τούτου δεν σταματά, αλλά συνεχίζεται μέχρι την ένδοξη έλευση του Ιησού Χριστού, που θα επιφέρει την ολοκληρωτική συντριβή στο Διάβολο και το σατανικό του σύστημα.

7. Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΣΟΥ ΘΕΣΗ ΕΥΘΥΝΗΣ

Ο απόστολος Παύλος, πρώην σκληρός διώκτης των αγίων του Ιησού, της εκκλησίας Του, όταν και ο ίδιος συνάντησε τον Ιησού, στο δρόμο προς την Δαμασκό, αργότερα έγραφε «*αγνοών εν απιστία εποίησα*», δηλ. ότι έκανα, ενάντια στην εκκλησία του Ιησού το έκανα

από «**άγνοια**» και ενώ πριν έχαιρε της εκτίμησης και του σεβασμού της θρησκευτικής και πολιτικής ηγεσίας του Ισραήλ, μετά τη μεταστροφή του στη λεγόμενη τότε «νέα αίρεση» έγινε ένας μισητός εχθρός και «επικίνδυνος» για την τάξη και την ασφάλεια. Όπου και αν πήγαινε ο διωγμός του ήταν βέβαιος, στα Λύστρα τον λιθοβόλησαν μέχρι θανάτου, στους Φιλίππους τον χτύπησαν χωρίς έλεος και τον έκλεισαν μαζί με τον Σίλα σ' ένα σκοτεινό κελί. Τον Παύλο όμως δεν τον ενδιέφερε τίποτα από όλα αυτά, παρά μόνο ένα, να διακηρύττει «*το έζοχον της γνώσεως του Ιησού Χριστού*», αυτό που **αγνοούσε** πριν.

Αγαπητέ αναγνώστη και συ, πριν διαβάσεις τα λόγια αυτά, πιθανόν να **αγνοούσες** πολλά πράγματα μέσα από τον Λόγο του Θεού, την Βίβλο και να ενεργούσες κάθε χρόνο τις ημέρες του «Πάσχα» κατά τις προσταγές του άρχοντα του κόσμου τούτου, ο οποίος είναι «*πλανών την οικουμένην όλην*» και στόχος του είναι να παρασύρει τον κάθε άνθρωπο μακριά από την αλήθεια του ευαγγελίου και «ευαγγέλιο» σημαίνει «καλή αγγελία» (ευ+αγγέλω) και τα καλά νέα είναι ότι ο Ιησούς έδωσε το ΣΩΜΑ Του και έχυσε το ΑΙΜΑ Του προσωπικά για σένα. Τώρα λοιπόν που έμαθες την αλήθεια ή τουλάχιστον προβληματίστηκες για όλα όσα γίνονται όχι μόνο τις ημέρες του Πάσχα, αλλά και τις ημέρες των Χριστουγέννων, όπου επικρατεί το ίδιο κοσμικό φρόνημα, τι θα κάνεις; **Θα αλλάξεις πορεία και θα πεις εγώ θέλω το πραγματικό «πάσχα» στη ζωή μου; Ή θα φοβάσαι την κατάφρονα του κόσμου;** Στη ζωή μας ερχόμαστε αντιμέτωποι με πολλές κρίσιμες αποφάσεις, που όταν κάνουμε τη σωστή ή λάθος επιλογή, αυτό μας συνοδεύει σε όλη την υπόλοιπη ζωή μας, στα πράγματα όμως του Θεού, εάν κάνεις το λάθος, αυτό θα σε συνοδεύει σε μια αιωνιότητα, είτε εσύ πιστεύεις πως υπάρχει άλλη ζωή, είτε όχι, δεν πρόκειται να αλλάξει την πραγματική κατάσταση που η Βίβλος περιγράφει. Ο Λόγος του Θεού είναι ΝΑΙ και ΑΜΗΝ, η εκλογή είναι δική σου. Σε προτρέπω, όταν θα είσαι μόνος στο σπίτι σου, να γονατίσεις και με ταπεινή καρδιά να εκζητήσεις τον Ιησού να έρθει στη ζωή σου. Πες Του με απλά λόγια: «*Κύριε Ιησού, δεν ξέρω ποια είναι η αλήθεια, αλλιώς τα είχα μάθει από μικρός, βλέπω ότι υπάρχουν πράγματα που δεν μπορούν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς μου. Αν αυτά που διάβασα είναι αλήθεια, θέλω να μου αποκαλυφθείς και αρχίσω να γιορτάζω μαζί Σου το αληθινό «πάσχα». Σε ευχαριστώ Κύριε Ιησού.*»

© COPYRIGHT 2002: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ («ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»)

Τηλ: 694 - 49 21 318 ❖ FACEBOOK: Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)

E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com ❖ SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com

YOUTUBE: Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2, Filadelfos TV music